

**SFÂNTUL LEANDRU
ARHIEPISCOPUL SEVILLEI**

**DESPRE
RÂNDUIALA FECIOARELOR ȘI
DISPREȚUIREA CELOR LUMEȘTI**

Colecția „Patristica” este coordonată de
Dragoș Dâscă și Pr. Cezar Țăbârnă

Referent științific:
Prof. univ. dr. Ștefan Munteanu,
Institutul de Teologie Ortodoxă „Saint Serge”, Paris

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LEANDRU, sfânt

**Despre rânduiala fecioarelor și disprețuirea celor
lumești / Sfântul Leandru Arhiepiscopul Sevillei;**

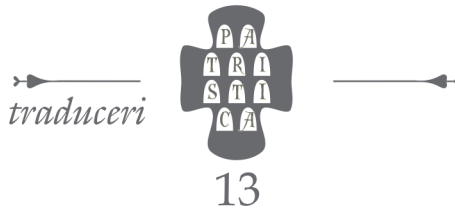
trad. din lb. latină, stud. introd. și note de Dragoș Dâscă. -
Iași: Doxologia, 2016

Conține bibliografie. - Index

ISBN 978-606-666-534-6

I. Dâscă, Dragoș (trad.) (pref.) (note)

2

**SFÂNTUL LEANDRU
ARHIEPISCOPUL SEVILLEI**

**DESPRE
RÂNDUIALA FECIOARELOR ȘI
DISPREȚUIREA CELOR LUMEȘTI**

Traducere din limba latină, studiu introductiv și note
DRAGOȘ DÂSCĂ

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfîntitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2016

CUPRINS

În apărarea ortodoxiei niceene: Leandru, Arhiepiscopul Sevillei – Sfințenie și Apostolat în Spania secolului al VI-lea (Studiu introductiv de Dragoș Dâscă)	11
--	-----------

SFÂNTUL LEANDRU, ARHIEPISCOPUL SEVILLEI Despre rânduiala fecioarelor și disprețuirea celor lumești

Prolog	33
I. Lumea acestui veac este supusă stricăciunii	33
II. Inima robită celor lumești nu poate cunoaște dulceața Duhului	35
III. Fecioara Îl are ca Mire pe Hristos	37
IV. Prețul cu care ne-a răsumpărat Hristos nu are seamăn	39
V. Fecioria naște sfințenia și harul nestricăciunii	41
VI. Prin feciorie se restaurează starea feciorelnică a protopărinților neamului omenesc	43
VII. Hristos dorește fecioria	44
VIII. Maica Domnului – Maica fecioriei întru Hristos	46

IX. Rugăciunea fecioarei Îl înduplecă grabnic pe Hristos	48
X. Fecioara este datoare să mijlocească pentru ceilalți în rugăciune	50
XI. Fecioara caută să-I placă lui Dumnezeu, femeia căsătorită vrea să placă veacului	52
XII. Fecioria este atât rădăcina, cât și rodul căsătoriei	54
XIII. Ce părtășie poate avea cu Hristos femeia care caută să placă lumii?	55
XIV. Fecioara nu-și supune trupul robiei bărbatului	57
XV. Fecioara va fi numărată în ceata îngerilor	59
XVI. Copiii fecioarei sunt virtuțile	61
XVII. Disprețuind cele ale lumii, fecioarele dobândesc Împărăția lui Hristos	62
XVIII. Prin schimbarea înfățișării chipului, femeia preacurvește	63
XIX. Femeia plăcută lui Dumnezeu este cea care prețuiește mai mult virtutea, decât farmecul exterior	64

RÂNDUIELILE PENTRU FECIOARE ALE SFÂNTULUI LEANDRU, ARHIEPISCOPUL SEVILLEI

Rânduiala I. Femeile din lume trebuie evitate	69
Rânduiala a II-a. Fecioara trebuie să se ferească de bărbați	71

Rânduiala a III-a. Fecioara trebuie să-i evite pe tineri	72
Rânduiala a IV-a. Fecioara trebuie să slujească altei fecioare	75
Rânduiala a V-a. Despre răsplătirea celor care ne iubesc	76
Rânduiala a VI-a. Fecioarei îi stă bine când este rușinoasă	77
Rânduiala a VII-a. Fecioara trebuie să o rabde pe cea care o vorbește de rău	78
Rânduiala a VIII-a. Fecioara nu trebuie să vorbească de rău pe nimeni	79
Rânduiala a IX-a. Fecioara nu trebuie să fie mândră	81
Rânduiala a X-a. Despre veșmântul fecioarei	83
Rânduiala a XI-a. Fecioara să fie smerită	85
Rânduiala a XII-a. Despre răbdarea fecioarei	87
Rânduiala a XIII-a. Despre înfrânarea fecioarei	88
Rânduiala a XIV-a. Fecioara să nu critice vreo altă soră ...	91
Rânduiala a XV-a. Fecioara trebuie să se roage și să citească neîncetat	93
Rânduiala a XVI-a. Vechiul Testament nu trebuie citit cu un cuget trupesc	94
Rânduiala a XVII-a. Fecioara nu trebuie să stea de vorbă [cu un bărbat] când este singură	96
Rânduiala a XVIII-a. Despre chipul postirii	97
Rânduiala a XIX-a. Despre întrebuințarea vinului	98

Rânduiala a XX-a. În ce măsură trebuie fecioara să se spele	100
Rânduiala a XXI-a. Râsul este un păcat pentru fecioară	101
Rânduiala a XXII-a. Cum ar trebui să fie socotite slujitoarele care intră în ceata fecioarelor	103
Rânduiala a XXIII-a. Fecioara trebuie să rămână neclintită și în sărăcie, și în abundență	105
Rânduiala a XXIV-a. Despre îngăduirea și interzicerea mâncării de carne	109
Rânduiala a XXV-a. Fecioara trebuie să rămână în mănăstirea unde a pus bun-început	111
Rânduiala a XXVI-a. Cum poți să fugi de o viață personală	113
Rânduiala a XXVII-a. Despre discernământul pe care trebuie să-l arate fecioara în vârstă față de celelalte surori	115
Rânduiala a XXVIII-a. Fecioara nu trebuie să aibă nimic de-al său în mănăstire	118
Rânduiala a XXIX-a. Fecioara nu trebuie să facă altora jurăminte	120
Rânduiala a XXX-a. Fecioara ce trăiește în însingurare nu ar trebui să vorbească cu altă fecioară	121
Rânduiala a XXXI-a. Fecioara să nu dorească a se întoarce în lume	123

ANEXE

I. Sfântul Leandru, Arhiepiscopul Sevillei

Omilie despre biruința Bisericii la convertirea
neamului goților 129

II. Viața Sfântului Leandru, Arhiepiscopul Sevillei – Mărturii

II.1. Sfântul Isidor al Sevillei

A. Isidorus Hispalensis, *De Viris Illustribus*,
XLI 57-59, J.-P. Migne, *Patrologia Latina* 83 143

II.2. Sfântul Ildefonsus, Arhiepiscop de Toledo

Poem închinat Sfinților Leandru și Mausona,
episcopi mitropolitani 145

II.3. Viața Sfântului Leandru, Arhiepiscop de Sevilla

Notitia, J.-P. Migne, *Patrologia Latina* 72 147

Bibliografie generală..... 151

Indice de referințe scripturistice 157

Indici generali 161

Hristos îți este soț, prieten, partea moștenirii, [El îți este] Domn și Dumnezeu. Ai în El un soț, pe Care să-L iubești: „Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor”⁷.

El este fratele adevărat pe Care să te sprijini, pentru că prin înfiere tu ești fiica lui Dumnezeu, al Cărui Fiu El este după fire. El este prietenul de care nu trebuie să te îndoiești, căci El Însuși spune: „Tu ești singura mea iubită”⁸.

Ai în El moștenirea pe care să o cauți, fiindcă El este chiar partea moștenirii tale.

Ai în El răsplata pe care ai putea-o dobândi, pentru că sângele Lui este răscumpărarea ta.

Ai în El pe Dumnezeu Care să te cârmuiască, pe Domnul pe Care să-L cinstești și de Care să te temi.

Fecioria cere⁹ pentru sine de la Hristos un privilegiu deosebit: fecioara Îl poate avea ca Mire pe El, Cel înaintea Căruia tremură îngerii, Căruia Îi slujesc puterile, de Care virtuțile ascultă¹⁰, în fața Căruia cele cerești și cele

⁷ Psalmi 44, 3.

⁸ Cântarea Cântărilor 6, 3.

⁹ *Vindicat*, are un înțeles juridic, „pretinde, cere formal, pe baza unui act normativ”.

¹⁰ *Virtutes obtemperant*.

pământești își pleacă genunchiul. Către camera de nuntă a Acestuia să se grăbească [fecioara] împodobită cu toate virtuțile, și să-I păstreze patul de nuntă din inima sa, un pat de nuntă neprihănit.

*Prețul cu care ne-a răsumpărat
Hristos nu are seamăn*

Și ce altceva mai mare ar putea o fecioară să-I aducă Lui, când Hristos I S-a dat ca mire, și Și-a pus în balanță sângele Său ca zestre și dar¹¹? Așadar, cei care își iau soții obișnuiesc să aducă zestre, să ofere daruri și să-și dea averile lor în schimbul pierderii fecioriei; încât par că mai degrabă își cumpără soții și nu că se căsătoresc cu ele.

Soțul tău, fecioară, Și-a dat pentru tine sângele Său ca zestre, cu acesta te răscumpără, cu acesta te-a făcut ruda Sa, pentru ca să nu-ți pierzi fecioria și să ai răsplată.

Cu cât mai mare este răsplata pentru darul [zestrei] Sale, cu atât mai nemăsurată este iubirea Lui.

Fiindcă El mult iubește pe cea cu care S-a căsătorit cu prețul propriului Său sânge. Și pentru aceasta a ales

¹¹ Ca și la alți Părinții latini (Sfântul Ambrozie al Milanului sau Sfântul Papă Grigorie cel Mare, majoritatea influențați de Tertulian), și aici întâlnim un limbaj specific dreptului roman: „*dotis ac muneris titulo compensavit*”. Despre această particularitate a literaturii patristice latine, vezi Caroline Humfress, „Patristic Sources”, în *The Cambridge Companion to Roman Law*, ed. David Johnson, Cambridge University Press, 2015, în sp. pp. 97-100, iar pentru o discuție mai generală: David S. Dockery, *Biblical Interpretation Then And Now: Contemporary Hermeneutics In The Light Of The Early Church*, Grand Rapids: Baker, 1992.

să-Și dea trupul loviturii vătămătoare a sabiei, pentru ca să-Și cumpere pentru Sine curăția ta și să păzească fecioria ta. El i-a iubit pe toți oamenii la fel.

Căci așa cum moartea Sa este viața noastră, iar smerenia Sa este leacul pentru mândria noastră, tot astfel deplinătatea noastră a fost cumpărată prin rănilile Sale, de vreme ce era dornic ca mai degrabă să Se lase El a fi lovit, decât să îngăduie ca noi să fim loviți de „ciocanul lumii întregi”¹².

[Luați seama la] „prețul cu care ați fost cumpărați!”, a spus apostolul. Așadar, „nu vă faceți robi oamenilor”¹³.

De ce ai dori tu, o, fecioară, să-ți dai trupul unui bărbat când Hristos l-a răscumpărat deja?

Unul te-a răscumpărat, iar tu vrei să te măriți cu altul? Tu lupți cu prețul libertății altui om și te osândești la o robie de bunăvoie?

Dacă lumea întregă este socotită zestre¹⁴, ce este mai prețios decât sângele lui Hristos care a răscumpărat lumea?

Cântărește răsplata și prețul, ca să poți înțelege că Cel Care a răscumpărat valorează mult mai mult decât ceea ce a răscumpărat.

Și astfel, cât de greșit înțelege această Jertfă fecioara care simte dispreț pentru cumpărător, dar îndrăgește banii; care arată nepăsare față de sângele lui Hristos, dar îmbrățișează lumea ce a fost răscumpărată.

¹² Ieremia 50, 23.

¹³ I Corinteni 7, 23-24.

¹⁴ *Mundus omnis titulo dotis scribitur*, expresie inspirată din limbajul dreptului roman, „lumea întregă a fost înscrisă ca [cu/a primit titlul de] zestre”.